

SAVJETOVANJE SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU

Nacrt prijedloga Zakona o pravu na pristup informacijama

Ministarstvo uprave objavljuje objedinjene primjedbe zaprimljene od strane predstavnika zainteresirane javnosti koji su dostavili primjedbe na Nacrt prijedloga Zakona o pravu na pristup informacijama birača putem održanog internetskog savjetovanja provedenog u razdoblju od 19. srpnja 2012. do 20. kolovoza 2012. godine, te očitovanja o prihvaćanju / neprihvaćanju istih.

Redni broj	Naziv dionika (pojedinac, organizacija, institucija)	Članak na koji se odnosi primjedba/ prijedlog	Tekst primjedbe/prijedloga	Razlog prihvaćanja/neprihvaćanja primjedbe ili prijedloga
1.	Udruga Zelena Istra – organizacija civilnog društva s područja zaštite okoliša	Članak 31. stavak 2.	a) Praksa je pokazala da se tijela državne uprave drže gotovo uvijek minimalnih zakonom propisanih rokova. 15 dana za javnu raspravu o često vrlo opsežnim prijedlozima novih propisa nije razuman rok, odnosno ne omogućava učinkovito savjetovanje, što je bila želja zakonodavca. 30 dana predstavlja razuman rok i dosadašnju praksu. Smanjivati vrijeme na raspolaganju za proučavanja novih propisa, konzultiranje i pripremu komentara bio bi korak unazad.	Prihvaća se.

			<p>b) Prema čl. 140 (1) i (3) Zakona o zaštiti okoliša, prijedlozi novih propisa se daju na javnu raspravu tj. objavljuju na internetskim stranicama nadležnog ministarstva 30 dana.</p>	
		<p>Članak 55. stavak 1., 2., 3. i 4.</p>	<p>Stavcima 1. i 2. utvrđena je novčana kazna za onemogućavanje i ograničavanje prava na pristup informacijama za tijelo i odgovornu osobu u tijelu, koja je i do peterostruko manja za fizičku osobu od kazne za osobu koja uništi ili sakrije dokument u namjeri da onemogući ostvarivanje prava na pristup informacijama. Zaključuju da će kod kontroverznih dokumenata fizičkoj (i pravnoj) osobi biti "isplativije" uništiti dokument nego li ga ne dati javnosti. Smatraju da bi kazne za uništavanje, oštećivanje i sakrivanje dokumenata trebale biti drastično više.</p>	<p>Prihvaća se.</p>
		<p>Članak 56.</p>	<p>Smatraju da su maksimalne predviđene kazne u svim stavcima navedenog članka preniske da bi bile učinkovite. Npr. max 10.000 kn za neku veću JLS, ako ne dostavi tražene podatke, su poticaj na kršenje zakona u slučajevima kada ne žele otkloniti nezakovitosti. Smatramo da javnost može jedino "prijetnjom" visokim kaznama utjecati na poštovanje zakona. U slučaju da sankcije ostanu u predloženim iznosima, zakon neće biti učinkovit.</p>	<p>Prihvaća se.</p>
<p>2.</p>	<p>Centar za mirovne studije</p>	<p>Načelne primjedbe</p>	<p>Pozdravljaju prijedlog novog Zakona koji uistinu unaprjeđuje procedure vezane uz pristup informacijama u RH. Ovaj Zakon regulira i dostupnost informacija označenim poslovnim, poreznim ili carinskom tajnom. Načelno napominjemo da te tri vrste tajni su slabo normirane kroz zakonodavstvo RH, tj. nisu utvrđene jasne</p>	

			<p>procedure kao što je to slučaj sa klasificiranim podacima unutar Zakona o tajnosti podataka ili podacima vezanim uz osobne podatke. Zato smatramo da je u dogledno vrijeme važno regulirati i ta nedovoljno transparentna područja jer bi inače moglo doći do zlouporabe tih instituta tajnosti podataka. Štoviše, držimo da nema potrebe za carinskom i poreznom tajnom već se podaci iz tih područja moraju regulirati Zakonom o tajnosti podataka ili Zakonom o zaštiti osobnih podataka.</p>	
		<p>Članak 10, st. 1. točka 2</p>	<p>Predlažu da se briše ova točka jer informacije iz sigurnosno-obavještajnog sustava morale bi biti klasificirane samo sukladno Zakonu o tajnosti podataka što se regulira u točki 1.</p>	<p>Ne prihvaća se. Zakon o sigurnosno-obavještajnom sustavu RH predviđa obvezu čuvanja kao tajne i određenih informacija koje nisu eksplicitno klasificirane, niti se mogu fizički označiti stupnjem tajnosti (čl. 29., čl. 32., čl. 35., čl. 36., čl. 39., čl. 53., čl. 80., čl. 114., čl. 116.). Obveza čuvanja tajnosti tih informacija postoji za sve osobe koje su ih saznale na bilo koji način (od kojih je dostava odnosno pristup dokumentu klasificiranog oznakom tajnosti samo jedan od mogućih). Ukidanjem apsolutnog izuzeća takvih podataka od prava na pristup informacijama ozbiljno bi se ugrozio rad sigurnosno-obavještajnih agencija, kao i sigurnosno-obavještajno postupanje kao jedno od legitimnih oruđa suverene države, a time u konačnici ozbiljno dovelo u pitanje i postizanje zakonom utvrđenih ciljeva zbog kojih su iste i ustrojene. Stoga su u većini europskih (i svjetskih demokratskih) zemalja ovi podaci apsolutno izuzeti od prava na pristup informacijama (npr. Velika Britanija, Njemačka, Francuska, Nizozemska, Sjedinjene Američke Države itd.).</p> <p>Stoga je, odredbom članka 1. stavka 4. Nacrta prijedloga Zakona propisano je da se odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju ako za informaciju postoji obveza čuvanja tajnosti, sukladno zakonu koji uređuje sigurnosno-obavještajni sustav Republike Hrvatske</p>
		<p>Članak 18, točka 6.</p>	<p>Predlažu da se neovisnom tijelu svakako daju ovlasti nad odlukama vezanim uz klasificirane podatke, poglavito za provođenja testa javnog interesa. Već smo napomenuli da SOA nema potrebe posebno izdvajati unutar čl. 10 jer SOA mora klasificirati podatke samo sukladno Zakonu o tajnosti podataka</p>	<p>Vladi Republike Hrvatske uputit će se i alternativni prijedlog navedene odredbe uz detaljno obrazloženje oba prijedloga.</p>

			(što je pokriveno točkom 1 čl. 10).	
3.	Hrvatski Crveni križ, Gradsko društvo Crvenog križa Osijek	Načelne primjedbe	Predlažu da se uvrsti u Zakon: 1. da se korisniku informacija omogući pravo na pristup informacijama koje se odnose samo na javne ovlasti utvrđene Zakonom o Hrvatskom Crvenom križu (NN 71/10) iz razloga što o svim drugim pitanjima, prema Zakonu o udrugama (NN 88/01) treba odlučivati članstvo te zbog strukture financiranja i preko 70% djelatnost s kojom je Hrvatski Crveni križ praktično na „tržištu“;	Ne prihvaća se. Pravne osobe s javnim ovlastima su samo jedna od kategorija tijela javne vlasti koje su u obvezi postupati po Zakonu o pravu na pristup informacijama. Zakonom su propisani izuzeci za uskratitu informacija koje mogu koristiti i pravne osobe s javnim ovlastima.
			2. da tijelo javne vlasti može u slučajevima očite zloupotrebe Zakona uskratiti pristup informacijama i o tome kao i o okolnostima uskraćivanja obavijestiti drugostupanjsko tijelo;	Ne prihvaća se. Pravo na pristup informacijama je ljudsko pravo koje je regulirano i ustavom i zakonom i kao takvo ga treba razmatrati. Zloupotreba prava često podrazumijeva subjektivnu procjenu službenika za informiranje i izuzetno je teško razlučiti što bi bila zloupotreba (slanje više zahtjeva za pristup informacija ili po nekim drugim kriterijima).
			3. da se tijelu javne vlasti također omogući uskraćivanje informacija u slučajevima kaznenih ili drugih pravno uređenih postupaka protiv korisnika informacija, pogotovo kod kaznenih djela protiv ugleda i časti;	Ne prihvaća se. Nacrtom prijedloga Zakona o pravu na pristup informacijama propisan je kao razlog uskrate onemogućavanje učinkovitog, neovisnog i nepristranog vođenje sudskog, upravnog ili drugog pravno uređenog postupka, izvršenje sudske odluke ili kazne. Vođenje postupka se procjenjuje prema informacijama, a ne prema podnositelju zahtjeva. Zakonom je propisano načelo jednakosti.
			4. da se omogući uskraćivanje informacija ako je traženje nerazumno, često, kada se ponavlja zahtjev za istima ili već dobivenim informacijama ili kada se traži prevelik broj informacija;	Ne prihvaća se. Člankom 16. Nacrta prijedloga Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu kada obavještava korisnika da je istu informaciju već dobio, a nije protekao rok od 90 dana od podnošenja prethodnog zahtjeva, što znači da je previđeno da se ne može zatražiti iste informacije u roku od 90 dana. Također kad je informacija javno objavljena, potrebno je o istom obavijestiti korisnika. Pretpostavka je

				da što tijelo javne vlasti više informacija proaktivno objavljuje da će imati manje zahtjeva za rješavati odnosno imat će obvezu obavijestiti da je informacija već objavljena
			5. da se u troškove koje korisnik informacija treba snositi uvrsti i cijena rada (kao primjer navodimo naš slučaj u kojem zbog jedne osobe čija djelatnost nije polučila nikakvu korist državi, nego samo znatnu materijalnu štetu kako Gradskom društvu Crvenog križa Osijek tako i Hrvatskom Crvenom križu i Republici Hrvatskoj).	Ne prihvaća se. Propisani su materijali troškovi koje je tijelo javne vlasti može naplatiti od korisnika.
4.	Ured državne uprave u Koprivničko-križevačkoj županiji	Članak 5. točka 10. i Članak 19. stavak 1.	Prema članku 2. stavku 1. Zakona o sustavu državne uprave („Narodne novine“ broj 150/11) poslove državne uprave obavljaju tijela državne uprave. Prema stavku 2. istoga članka posebnim zakonom određeni poslovi državne uprave mogu se povjeriti tijelima jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave ili pravnim osobama koje na temelju zakona imaju javne ovlasti (u daljnjem tekstu: pravne osobe koje imaju javne vlasti). Dakle prema predloženom tekstu Agencija za zaštitu osobnih podataka kao pravna osoba s javnim ovlastima obavljala bi poslove (drugostupanjskog tijela, provođenje inspekcijskog nadzora) koje prema Zakonu o sustavu državne uprave prvenstveno obavljaju tijela državne uprave.	Ne prihvaća se. Odredbe su usklađene s člankom 60. Zakona o sustavu državne uprave, kojim je propisano da pravne osobe s javnim ovlastima rješavaju u upravnim stvarima u prvom i drugom stupnju kad su im ti poslovi zakonom izrijekom stavljani u nadležnost.
		Članci 36.-53.	Prema članku 24. stavku 1. Zakona o sustavu državne uprave u provedbi inspekcijskog nadzora, u skladu s posebnim zakonom, provodi se izravan uvid u opće i pojedinačne akte, uvjete i način rada nadziranih pravnih i fizičkih osoba te poduzimaju zakonom i drugim propisima predviđene mjere da se ustanovljeno stanje i poslovanje uskladi sa zakonom	Ne prihvaća se, jer se ovim Zakonom, a u skladu s citiranim odredbama Zakona o sustavu državne uprave, Agencija za zaštitu osobnih podataka može obavljati inspekcijske poslove.

		<p>i drugim propisima. Prema stavku 2. istoga članka inspekcijski nadzor provode inspektori i drugi državni službenici ovlašteni za provedbu nadzora, kad je to predviđeno posebnim zakonom (u daljnjem tekstu: inspektori). Prema članku 25. stavku 1. istoga Zakona inspekcijske poslove u prvom stupnju obavljaju uredi državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave, a u drugom stupnju središnja tijela državne uprave, ako posebnim zakonom nije što drugo određeno. Drže da predložene odredbe Nacrta prijedloga Zakona o prvu na pristup informacijama o inspekcijskom nadzoru izlaze iz sistemskih okvira koji su zadani Zakonom o sustavu državne uprave prvenstveno jer se prema Zakonu o sustavu državne uprave inspekcijski nadzor provodi nad radom pravnih i fizičkih osoba, a prema odredbama ovog Zakona neovisno tijelo (bez obzira koje) provodilo bi inspekcijski nadzor nad tijelima javne vlasti što bi, između ostalog, uključivalo inspekcijski nadzor nad tijelima državne uprave. Drže da Zakon o sustavu državne uprave ne predviđa takav oblik inspekcijskog nadzora u kojem bi tijela državne uprave umjesto subjekata koji provode inspekcijski nadzor bila subjekti nad kojim se provodi inspekcijski nadzor (između ostalog i zbog toga što tijela državne uprave nisu pravne osobe kako to predviđa Zakon o sustavu državne uprave). Kada se radi o Agenciji za zaštitu osobnih podataka kao neovisnom tijelu ističu da prema Zakonu o sustavu državne uprave inspekcijske poslove prvenstveno obavljaju tijela državne uprave, dok bi prema Nacrtu prijedloga ovog Zakona inspekcijski nadzor provodila Agencija za zaštitu osobnih podataka kao pravna osoba s javnim ovlastima (dakle pravna osoba s javnim ovlastima provodila bi nadzor, između ostalog, i nad tijelima državne uprave). Također ističu da prema Zakonu o sustavu državne uprave inspekcijski nadzor provode inspektori i drugi državni službenici ovlašteni za</p>	
--	--	---	--

			provedbu nadzora, a prema nacrtu prijedloga ovoga Zakona inspeksijski nadzor provodili bi inspektori i drugi ovlaštene službenici Agencije za zaštitu osobnih podataka kao pravne osobe s javnim ovlastima, koji nisu državni službenici kako to predviđa Zakon o sustavu državne uprave.	
5.	Dr.sc. Alen Rajko	Načelne primjedbe	<p>a) Svrhovitijom smatra varijantu zadržavanja poslova neovisnog tijela u okviru AZOP-a, uz odgovarajuću promjenu naziva tijela (npr. prema prijedlozima kolegice Muse, navedenima u Prijedlozima za institucionalni okvir). Pored toga, ističe da su dosadašnja iskustva u radu AZOP-a u predmetima pristupa informacijama, u osnovi, dobra.</p> <p>b) Nema opravdanog razloga da klasificirani podaci budu izuzeti iz provedbe testa razmjernosti i javnog interesa. Jasnim proširenjem navedenih testova na klasificirane podatke ne ugrožava se zaštita dobara koje se štite klasifikacijom, jer će kod opravdane tajnosti provedba tog testa rezultirati ocjenom o nedostupnosti informacije.</p> <p>c) Ne nalazim valjani razlog ni da upravni spor bude centraliziran na način da u prvom stupnju odlučuje Visoki upravni sud RH, umjesto nadležnoga upravnog suda. Bio bi to još jedan „doprinos“ raznim sektorskim nastojanjima da se – mimo načelnih razloga i protivno općem konceptu reforme upravnog spora – za svoj „fah“ izbori iznimka i izravan pristup Visokome upravnom sudu. Pravo na pristup informacijama je jedno od ustavnih prava, u jednakom rangu s ostalim ustavnim pravima. Ako su upravni sudovi nadležni odlučivati u stvarima vezanima za ostvarivanje ostalih ustavnih prava, nema razloga za drukčiji tretman u ovom slučaju.</p> <p>d) Zaštita „zviždača“ u hrvatskom pravu uređena je fragmentirano, prije svega odredbama sljedećim propisa: Zakona o radu (čl. 109. st. 3.), Zakona o državnim službenicima (čl. 14.a), Zakona o</p>	<p>Vladi Republike Hrvatske uputit će se i alternativni prijedlog navedene odredbe uz detaljno obrazloženje oba prijedloga.</p> <p>Klasificirani podaci nisu izuzeti od provođenja testa razmjernosti i javnog interesa, jer isti provodi vlasnik podatka, neovisno tijelo (osim u slučaju propisanom alternativnom stavka 6. članka 18. Nacrta prijedloga Zakona) i Visoki upravni sud RH.</p> <p>Ne prihvaća se. Mišljenja smo da nadležnost Visokog upravnog suda RH osigurava žurnost i jedinstveno postupanje, odnosno ujednačavanje sudske prakse.</p> <p>Ne prihvaća se, jer je zaštita „zviždača“ posebna problematika koja zahtjeva detaljniji pristup i raspravu imajući u vidu postojeću pravnu regulativu i potrebu da se ista uredi posebnim zakonom.</p>

		<p>službenicima i namještenicima u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (čl. 32.), Zakona o zaštiti tajnosti podataka (čl. 25.), Zakona o pravu na pristup informacijama, (čl. 23.), Zakona o sustavu unutarnjih financijskih kontrola (čl. 36). Indirektno, „zviždači“ su zaštićeni odredbama Zakona o kaznenom postupku kojima je regulirano prijavljivanje kaznenih djela koje se gone po službenoj dužnosti (čl. 204. i 205.), te odredbama čl. 30. Zakona o medijima, prema kojima novinar nije dužan dati podatke o izvoru objavljene informacije ili informacije koju namjerava objaviti.</p> <p>Predlažem da se u tekst Zakona o pravu na pristup informacijama ugradi opća supsidijarna odredba o zaštiti „zviždača“, koja bi „pokrivala“ situacije koje nisu uređene posebnim propisima, a uključivala bi sljedeće glavne elemente:</p> <ul style="list-style-type: none">- dostava informacije o činjenicama (ne i vrijednosnog suda) koja ukazuje na sumnju u nezakonito ponašanje (nije svrhovito zaštitu ograničavati samo na pojedine oblike nezakonitog ponašanja, poput korupcije),- dostava informacije nadležnoj osobi poslodavca ili nadležnom tijelu javne vlasti,- postupanje u dobroj vjeri (radi ograničavanja mogućnosti zlouporabe zaštite „zviždača“),- zabrana pozivanja na odgovornost, kao i drugih oblika stavljanja „zviždača“ u nepovoljniji položaj. <p>e) U slučaju da se pristupi cjelovitijem usklađenju propisa s područja informacijskoga upravnog prava, predlaže uvid npr. u analizu postojećih antinomija, dostupnu pod: http://www.fcjp.ba/templates/ja_avian_ii_d/images/green/Alen_Rajko1.pdf</p> <p>f) Potrebno je pokrenuti postupak pristupanja RH Konvenciji Vijeća Europe o pristupu službenim dokumentima (2009).</p>	
--	--	--	--

		Članak 3.	U odredbi o cilju Zakona dobro bi došla poveznica s ustavnom normom o pravu na pristup informacijama javnog sektora (čl. 38. st. 4.).	Prihvaća se.
		Članak 5. točka 7.	Riječ „proporcionalnosti“ u nazivu pojma koji se definira bilo bi dobro zamijeniti riječju „razmjernosti“, sukladno terminologiji u nastavku te norme, te u čl. 10. st. 4. i čl. 19. st. 9.	Prihvaća se.
		Članak 10. Stavak 1. točka 2. Stavak 1. točka 4. Stavak 1. točka 5.	<p>U nazivu članka izraz „ograničenja“ bio bi primjereniji od termina „izuzeci“ (usp. čl. 16. Ustava RH, ali i odredbe samog Nacrta – npr. čl. 55. i čl. 57.).</p> <p>Nije li odredba t. 2. već sadržana u t. 1., tj. postoji li u sigurnosno-obavještajnom sustavu obveza čuvanja tajnosti podataka koji ujedno nisu klasificirani? S time u vezi su i iznimke u čl. 18. st. 6. te u čl. 18. st. 9., što odredbu čl. 10. st. 1. t. 2. čini osobito osjetljivom.</p> <p>Čemu izdvajanje samo porezne tajne, kada su nizom posebnih propisa (često neusklađenih sa Zakonom o tajnosti podataka) pojedini podaci određeni tajnima?</p> <p>Pristup osobnim podacima uređen je odredbama Zakona o zaštiti osobnih podataka, pa se u odnosu na njih primjenjuje odredba čl. 1. st. 3. ZPPI (isključenje primjene ZPPI). Kako se ZPPI stoga ne primjenjuje na pristup osobnim podacima, njime ne mogu biti propisani ni izuzeci/ograničenja od prava na pristup. Eventualno u tom smislu može biti</p>	<p>Prihvaća se.</p> <p>U sigurnosno-obavještajnom sustavu RH postoji obveza čuvanja tajnosti određenih podataka koji nisu klasificirani.</p> <p>Porezna tajna uređena je posebnim zakonom.</p> <p>Kako je zaštita osobnih podataka u korelaciji sa davanjem informacija koje su javne, navedena odredba se treba zadržati kako ne bi došlo do zabune među onima koji primjenjuju ZPPI niti među korisnicima prava na informaciju, jer ponekad će tražena informacija predstavljati složeni dokument koji je dostupan putem ZPPI-a, ali će se, možda, samo neki njegov manji segment morati izuzeti zbog zaštite osobnih podataka.</p> <p>Izuzimanjem navedene odredbe iz ZPPI-a mogle bi nastati štetne</p>

		Stavak 5.	precizirana (dopunjena) odredba čl. 1. st. 3. ZPPI, kao bi bilo nedvojbeno koji zakon se primjenjuje na pristup osobnim podacima. Hvalevrijedna intencija, ali neprecizna norma.	posljedice po zaštitu osobnih podataka građana. Prihvaća se. Odredba je propisana uz test razmjernosti i javnog interesa te na taj način smatramo da će se postići svrhovitost njenog propisivanja.
		Članak 18. stavak 2.	Suvišna odredba, već je regulirano Zakonom o općem upravnom postupku i Zakonom o upravnim sporovima.	Ne prihvaća, se imajući u vidu cilj Zakona te omogućavanje pristupa informacijama u propisanim rokovima.
		Članak 19. stavak 1. podstavak 5.	Na koje druge odredbe Zakona se referira ova norma o izdavanju obveznih naloga? Ako se odnosi samo na situaciju iz čl. 18. st. 6.3., to je već pokriveno poslovima iz čl. 19. st. 1. podst. 1. Ako se, pak, odnosi na ovlasti inspektora iz čl. 43. i 44., potrebno je uskladiti terminologiju između tih odredbi i čl. 19. st. 1. podst. 5.	Izdavanje obveznih naloga se odnosi na jačanje pozicije neovisnog tijela u primjeni Zakona. Primjerice, nalog daje mogućnost da se naloži prvostupanjskom tijelu da dostavi spis predmeta, zajedno sa zatraženom informacijom, kako bi neovisno tijelo moglo u roku provesti drugostupanjski postupak. U slučaju ignoriranja naloga, neovisno tijelo bi moglo samostalno izreći kaznu.
		Članci 22.-29.	Dio navedenih odredbi nepotrebno „duplira“ opće procesne norme Zakona, sadržane prethodno u tekstu.	Glava V. Ponovna uporaba informacija posebno je razrađena, zbog specifičnosti postupka povodom zahtjeva za ponovnu uporabu informacija te zbog preglednosti samog teksta Nacrta Prijedloga Zakona.
		Prijelazne i završne odredbe	Bilo bi korisno propisati ostanak na snazi važećih podzakonskih propisa donesenih na temelju sadašnjeg Zakona, do donošenja novih.	Prihvaća se.
6.	Mr. sc. Mirjana Juričić, dipl.iur. sutkinja Visokog	Načelne primjedbe	1. U prijedlogu je po prvi puta regulirano pravo na ponovnu uporabu informacija. U tom smislu se uvodno poziva na Direktivu Europske unije: Direktiva 2003/98/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 17. studenog 2003. godine o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora.	Kritika se prihvaća te će se navedeni propust ispraviti u budućim savjetovanjima.

	<p>upravnog suda RH</p>	<p>Navedena Direktiva nije priložena niti se upućuje na mjesto moguće dostupnosti. Na taj način je onemogućena kvalitetna i argumentirana rasprava o temi-ponovnoj uporabi informacija.</p> <p>2. Svaki budući zakon iz oblasti prava na pristup informacijama, pa tako i ovaj, mora se temeljiti na Ustavu, zakonima, međunarodnim ugovorima... na pravu. Ustav RH je, 2010. godine, kao temeljno ljudsko pravo zaštitio pravo na pristup informacijama. Podloga za izmjenu Ustava je bila Konvencija Vijeća Europe o pravu pristupa službenim dokumentima (članak 3. Konvencije). Stoga je nedopustivo Zakon o pravu na pristup informacijama ne utemeljiti na odredbama spomenute Konvencije i ne pozvati se na istu. Republika Hrvatska je obavezna kod usklađivanja svojeg zakonodavstva uvažavati pravne stečevine EU i kao članica Vijeća Europe.</p> <p>3. U prijedlogu se nepotrebno ponavljaju odredbe o postupku za pristup informacijama odnosno o postupku za ponovnu uporabu informacija. Postupak treba propisati samo u onom dijelu koliko je to nužno s obzirom na specifičnost materije i hitnost postupanja. Sve ostalo se odvija po pravilima općeg upravnog postupka. U tom smislu je uputno propisati: „Ako ovim Zakonom nije drugačije propisano, u postupku se primjenjuje Zakon o općem upravnom postupku.“ U hrvatskom pravnom sustavu postoji procesni zakon (ZUP) po kojemu su dužna postupati državna/javna/upravna tijela u svim upravnim i upravno-sudskim postupcima, pa nema potrebe ponavljanja.</p> <p>INSTITUCIONALNI OKVIR</p>	<p>Republika Hrvatska nije pristupila Konvenciji Vijeća Europe o pristupu službenim dokumentima (2009.), pa ne postoji obveza pozivanja na istu.</p> <p>Ponovna uporaba informacija posebno je razrađena, zbog specifičnosti postupka povodom zahtjeva za ponovnu uporabu informacija te zbog preglednosti samog teksta Nacrta prijedloga Zakona.</p>
--	-----------------------------	---	---

		<p>Postojećim Zakonom o pravu na pristup informacijama propisano je: „NEOVISNO TIJELO ZA ZAŠTITU PRAVA NA PRISTUP INFORMACIJAMA“.</p> <p>Poslovi „neovisnog tijela“ (čl. 19.a. važećeg ZOPPI) stavljeni su u nadležnost Agencije za zaštitu osobnih podataka, bolje reći, pridodani su poslovima koje je Agencija već obavljala.</p> <p>Agencija za zaštitu osobnih podataka (AZOP) je onovana za NADZOR NAD OBRADOM OSOBNIH PODATAKA, temeljem Zakona o zaštiti osobnih podataka.</p> <p>Ovlasti i nadležnosti AZOP-a u primjeni Zakona za zaštitu osobnih podataka (čl. 32.,33. i 34. Zakona o zaštiti osobnih podataka) su vrlo detaljno normirane, što upućuje na složenost materije, ali i na važnost koju je zakonodavac dao području zaštite osobnih podataka i privatnosti. Kraj tako propisanih ovlasti i zaduženja, Agencija sasvim sigurno nije u stanju izvršavati svrhu i smisao radi kojih je donesen Zakon o pravu na pristup informacijama.</p> <p>Usporedbom sa aktualnim Zakonom o pravu na pristup informacijama nemoguće je ne uočiti postojanje izrazite podnormiranosti u tom dijelu, kao da je zakonodavac, tek usput, kad je već morao, riješio jednu namentnutu obvezu i pridodao ju AZOP-u.</p> <p>Također se postavlja pitanje zakonitosti propisivanja novih ovlasti Agencije osnovane Zakonom o zaštiti osobnih podataka, odnosno, da li je uopće pravno dopustivo proširivanje/propisivanje ovlasti drugim zakonom istoga ranga, Zakonom o pravu na pristup informacijama. (Regnum regno non prescribit leges).</p> <p>Osim navedenog, Agencija je i tijelo javne vlasti, koje može doći u situaciju da, s obzirom na zakonom propisanu djelatnost, rješava o zahtjevu</p>	<p>Vladi Republike Hrvatske uputit će se i alternativni prijedlog navedene odredbe uz detaljno obrazloženje oba prijedloga.</p>
--	--	--	---

		<p>korisnika za pristup informaciji koju posjeduje. U takvom slučaju, Agencija se može naći u trostruko ulozi:1) tijela koje posjeduje informaciju (ovlasti temeljem Zakona o zaštiti osobnih podataka-prikupljanje, upotreba, nadzor, obrada...), 2.) javnopravnog tijela kojem je upućen zahtjev i 3) žalbenog tijela.</p> <p>Da bi se na učinkovit, nepristran i zakonit način , stvarno a ne samo formalno, osigurao nadzor nad provođenjem zakona potrebno je u institucionalni okvir unijeti radikalne promjene.</p> <p>Ovo znači da se nikakvim kozmetičkim zahvatima, kao što je promjena naziva i sl....ne može ostati kod postojećeg rješenja.</p> <p>AZOP ima nadležnost nad osobnim podacima, dakle, jednom vrstom informacija u smislu Zakona o pravu na pristup informacijama.</p> <p>AZOP je osnovan Zakonom koji upravo ovu, jednu, vrstu informacija regulira.</p> <p>ZPPI je propisano generalno pravo na dostupnost SVIH vrsta informacija, pa tako i onih iz nadležnosti AZOP-a.</p> <p>S obzirom na širinu i kompleksnost materije iz ZPPI neminovno se nameće zaključak da bi institucionalni okvir trebao proizlaziti iz zakona kojim je regulirana ta materija. Buduće neovisno kontrolno tijelo iz ZPPI treba imati mogućnost kontrole i u oblasti prikupljanja, korištenja, upotrebe, čuvanja i dr. osobnih podataka i Ustavom zajamčenog prava na privatnost.</p> <p>Uvidom u podatke o broju i strukturi zaposlenih u AZOP-u, uočava se da se tek manji broj zaposlenih bavi „pridodanom“ djelatnošću: pravom pristupa informacijama i nadzorom provođenja Zakona. Ovo je sasvim razumljivo, budući da je osnovna djelatnost AZOPa ispunjavanje svrhe i cilja radi koje je osnovana, a ne tzv. dopunska/usputna djelatnost.</p>	
--	--	--	--

		<p>Poštivanje ljudskih prava, među kojima i prava na pristup informacijama, predstavlja ujedno i poštivanje vladavine Ustava, temeljnog pravnog dokumenta svake civilizirane države, pa se stoga tako važna materija ne može štititi tek „usputno“.</p> <p>Mišljenja sam da je potrebno u postupcima po Zakonu o pravu na pristup informacijama predvidjeti posebno, neovisno tijelo , na jedan od slijedećih načina:</p> <ul style="list-style-type: none">-PRAVOBRANITELJ ZA PRAVO NA PRISTUP INFORMACIJAMA,-POVJERENIK ZA PRAVO NA PRISTUP INFORMACIJAMA-AGENCIJA ZA PRAVO NA PRISTUP INFORMACIJAMA. <p>Bez obzira na naziv, bitno je da se radi o SAMOSTALNOM TIJELU čijeg čelnika bira Sabor RH.</p> <p>U tom pravcu, moguće je da dosadašnji zaposlenici iz AZOP-a koji su se bavili pravom na pristup informacijama, nastave sa radom u novom tijelu, te da se preostalo kadrovske popunjavanje obavi iz postojeće strukture zaposlenih u upravnim tijelima (sporazumni prelazak).</p> <p>Moguće je , u slučaju ev. Pravobranitelja, istog institucionalno smjestiti u Ured Pučkog pravobranitelja . Na taj način bi se dobila odmah (već postojeća) logistika te bi uz naprijed spomenute zaposlenike AZOP-a , moglo odmah početi sa radom. Djelokrug rada Pučkog pravobranitelja je kompatibilan djelokrugu rada Neovisnog tijela po ZPPI Pravobranitelja za pravo na pristup informacijama).</p>	<p>Vladi Republike Hrvatske neće se uputiti prijedlog alternativa s pučkim pravobraniteljem kao neovisnim tijelom jer on ne provodi upravni postupak i njegova mišljenja i preporuke nisu pravno obvezujuće te nema mogućnost sankcioniranja.</p>
--	--	---	---

		<p>Članak 5. točka 2.</p> <p>Točka 7.</p>	<p>U navedenoj odredbi pod „tijela javne vlasti“ stoji: ...pravne osobe koje se u cijelosti financiraju izproračuna.</p> <p>Treba izostaviti „u cijelosti“ jer je svrha i cilj, pored ostalog, transparentnost trošenja sredstava poreznih obveznika.</p> <p>treba definirati, odnosno pojasniti : „javni interes“ i „interes javnosti“.</p>	<p>Nije prihvaćena. Odredba je izmijenjena u odnosu na važeći Zakon, jer su uočene poteškoće u primjeni. Tijela javne vlasti koja se u cijelosti financiraju iz proračuna, dužna su postupati prema ovom Zakonu.</p> <p>Transparentnosti trošenja sredstava poreznih obveznika pravnih osoba koje se djelomično financiraju iz proračuna u obvezi je tijela koja ih financiraju.</p> <p>Ne prihvaća se. Navedenom odredbom definiran je „test razmjernosti i javnog interesa.“</p>
		<p>Članak 10.</p>	<p>Treba precizno odvojiti one informacije koje TJV (tijelo javne vlasti) MORA uskratiti, od onih koje MOŽE uskratiti.</p> <p>TJV MORA uskratiti pristup onim informacijama koje su KLASIFICIRANE STUPNJEM TAJNOSTI. To se odnosi na informacije obuhvaćene Zakonom o tajnosti podataka. Tim zakonom su precizno navedena područja koja se štite Zakonom.</p> <p>„S obzirom na stupanj ugroze zaštićenih vrijednosti stupnjevima tajnosti iz članka 4. ovoga Zakona mogu se klasificirati podaci iz djelokruga državnih tijela u području obrane, sigurnosno-obavještajnog sustava, vanjskih poslova, javne sigurnosti, kaznenog postupka te znanosti, tehnologije, javnih financija i gospodarstva ukoliko su podaci od sigurnosnog interesa za Republiku Hrvatsku.“(Čl. 5. ZTP)</p> <p>Imajući u vidu citiranu zakonsku odredbu, ukazuje se nepotrebnim odredba u točki 2) „ako za informaciju postoji obveza čuvanja tajnosti, sukladno zakonu koji uređuje sigurnosno-obavještajni sustav RH,“ odnosno ista je sadržana pod 1).</p> <p>Vezano uz nabrojanje u stavku (1) porezna tajna, toč.4) je sadržana pod toč.3) – poslovni/ili profesionalna tajna.</p>	<p>Djelomično se prihvaća.</p> <p>Izmjenom članka 10. Nacrta prijedloga Zakona propisana su ograničenja prava na pristup informacijama i njihovo trajanje, odnosno jasno navedeno kad se mora odnosno može ograničiti pristup informacijama.</p> <p>U sigurnosno-obavještajnom sustavu RH postoji obveza čuvanja tajnosti određenih podataka koji nisu klasificirani.</p>

		<p>Apsolutno je nepojmljiva uskrata informacija pod točkom 7) „ako je pristup informaciji ograničen međunarodnim ugovorima“.</p> <p>Međunarodni ugovori se objavljuju u službenom glasilu RH (NN-MU), dakle, javni su . Stoga nije jasna intencija da bi po toj osnovi pristup mogao biti ograničen. Konvencijom o pravu pristupa službenim dokumentima propisani su minimalni standardi u pravu na pristup informacijama, koji se MORAJU poštivati. Jedan od tih standarda jest da je uskrata informacija IZUZETAK, a pravo na informaciju NAČELO. Izuzeci MORAJU BITI PRECIZNOPROPISANI PRAVOM I SVEDENI NA NAJNMONJU MOGUĆU MJERU.....</p> <p>U prijedlogu ovog Zakona, proširuje se područje izuzetaka. Tako se uvodi posebno: porezna tajna...., informacije iz sigurnosno-obavještajnog sustava, ograničenje po međunarodnom ugovoru....</p> <p>Informacije u postupku izrade....</p> <p>Cilj i svrha zakona NE SMIJE BITI ONEMOGUĆAVANJE PRISTUPA INFORMACIJI već upravo suprotno.</p> <p>Nadalje, potrebno je precizno propisati šta je to POSLOVNA i/ili PROFESIONALNA TAJNA. Poučeni dosadašnjim iskustvom, kada su komunalna poduzeća Pravilnikom proglašavali kao poslovnu tajnu podatke o poslovanju (trošenje javnog novca), a AZOP isto proglasio klasificiranim podatkom, što je „amenovao“ Sud, potrebno je otkloniti svaku mogućnost takve zlouporabe zakona. Da bi se to postiglo, pravna norma mora biti jasna, potpuna i nedvosmislena.</p> <p>Vezano uz test javnog interesa: njega provode sudovi (čl. 16. Ustava)</p>	<p>Očitovanje na primjedbu vezano uz međunarodne ugovore: Ne prihvaća se. Intencija stavka 7. nije ograničiti pristup samom sadržaju međunarodnog ugovora, već postupiti sukladno obvezi ograničenja pristupa (tj. obvezu uskrate) podataka, preuzetaj pojedinim međunarodnim ugovorima. Suprotno bi značilo obvezu RH da obavijesti sve međunarodne entitete s kojima su takvi ugovori sklopljeni (strane države i međunarodne organizacije) o promjeni regulative u RH koja bi mogla uzrokovati da npr. klasificirani podaci koje je druga strana ustupila RH pod ugovorenim uvjetima zaštite tajnosti, postanu dostupni javnosti temeljem prava na pristup informacijama, što bi dovelo do revizije svih tih ugovora, te moguće i njihova raskidanja.</p>
--	--	--	---

		Članak 18.	Podržavam nadležnost Visokog upravnog suda RH, jer je na taj način osigurana žurnost, ali i jedinstveno postupanje- odnosno, ujednačavanje sudske prakse. Nikakve zapreke se ne nalazi u odredbi o trajanju sudske postupka.	
7.	Vesna Stilin dipl.iur.	Članak 20. st. 1. i 2. a u vezi s člankom 26. st. 1.	<p>U Navedenom članku, uz ostalo, stoji da su „...tijela javne vlasti OBVEZNA na prikladan način, u službenim glasilima ili na informatičkom mediju objaviti posebno (toč. 3.): informacije o podnesenim zahtjevima , predstavkama, peticijama, prijedlozima kao i drugim aktivnostima koje su korisnici poduzeli prema tijelu javne vlasti“ (poput demantija na Priopćenje za javnost tijela javne vlasti tj. Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo – op.a.) Također, tijela javne vlasti (prema čl. 20. st. 2. Zakona) u čijoj je nadležnosti izrada nacrtu zakona i podzakonskih akata (u koje ulazi i Uredba o unutarnjem ustrojstvu tijela javne vlasti, kao podzakonski akt) DUŽNA su objavljivati nacрте tih akata (na prikladan način, u službenim glasilima ili na informatičkom mediju), te omogućiti ovlaštenicima da se u primjerenom roku o njima očituju. Nacrta zakona i podzakonskih akata , pisana očitovanja korisnika i konačni prijedlozi navedenih akata objavljuju se na način propisan u stavku 1. istog članka Zakona, dakle u službenim glasilima ili na informatičkom mediju.</p> <p>U svezi gore navedenog, trebalo bi u kaznenim odredbama (čl. 26 st.1. Zakona) eksplicite sankcionirati da je nepostupanje po odredbi čl. 20. st. 1.i 2. gornjeg Zakona prekršaj, koji se kažnjava novčanom kaznom od 50.000,00 do 100.000,00 kuna u odnosu na pravnu osobu s javnim ovlastima. OBVEZATI tijelo javne vlasti u čl. 20.st.1. i 2 Zakona da je DUŽNO nešto učiniti, a BEZ IKAKVE SANKCIJE, ukoliko to ne učini, posve je kontradiktorno i suprotno svrsi donošenja navedenog</p>	<p>Obveza objavljivanja informacija detaljno je propisana ovim Zakonom te je nepostupanje u skladu s tom odredbom sankcionirano kao prekršaj u Kaznenim odredbama Nacrta prijedloga Zakona.</p> <p>Ujedno se ističe da je Nacrtom prijedloga Zakona propisano da je tijelo javne vlasti obvezno korisniku prava na informaciju omogućiti ostvarivanje prava na pristup informaciji i pored izricanja kaznenih sankcija, u slučaju utvrđene odgovornosti na temelju neopravdane uskrate ili ograničenja ostvarivanja prava na pristup informaciji.</p>

			<p>Zakona, koji je proglašen organskim zakonom (NN 37/11), kojim se razrađuju Ustavom utvrđena ljudska prava i temeljne slobode, poput prava na pristup informacijama (predviđenog čl. 38.st.4 Ustava RH – NN 85/10).</p> <p>Također, iako su Zakonom predviđeni kratki zakonski rokovi za dostavu informacije, u slučajevima zloupotrebe Zakona, očitog „kupovanja“ vremena i zavlčenja, trebalo bi istekom određenog roka, navedeno postupanje/propuštanje, sankcionirati kao prekršaj.</p>	<p>Ne prihvaća se. U opisanim slučajevima, podnositelj zahtjeva može izjaviti žalbu, zbog „šutnje uprave“.</p>
8.	Udruga za nezavisnu medijsku kulturu	<p>Članak 5. točka 6.(isto tako čl. 22.)</p> <p>Članak 5. točka 10.</p>	<p>«komercijalne i nekomercijalne svrhe» je pojam bez opsega i sadržaja, pa tu sintagmu treba izbaciti i ostaviti «...od strane fizičkih ili pravnih osoba drugačije od izvorne svrhe...». Prava obaveze korisnika koji informaciju ponovo upotrebljavaju u komercijalne odnosno nekomercijalne svrhe razrađeni su u čl. 26. odnosno 28., pa je navođenje «komercijalne i nekomercijalne svrhe» u čl. 5 i čl. 22 suvišno opterećivanje teksta.</p> <p>«Neovisno tijelo za zaštitu prava na pristup informacijama; Prijedlog UNMK-a je da se sustav zaštite prava na informaciju i prava na zaštitu osobnih podataka zasniva na dva povjerenika: Povjerenika za informiranje i Povjerenika za zaštitu osobnih podataka. Sadašnja Agencija za zaštitu osobnih podataka bila bi zajedničko stručno tijelo koje bi predstavljalo servis za rad oba Povjerenika. AZOP bi u tom smislu trebalo kadrovski i strukturno ojačati i izbalansirati kako bi mogao jednako kvalitetno obavljati obje funkcije. Povjerenike bi birao Hrvatski sabor kvalificiranom većinom iz reda istaknutih nestranačkih ličnosti koje su se bavile zaštitom građanskih i ljudskih prava, problematikom</p>	<p>Ne prihvaća se, jer su odredbe usklađene se Direktivom 2003/98/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 17. studenog 2003. godine o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora.</p> <p>Vladi Republike Hrvatske uputit će se i alternativni prijedlog navedene odredbe uz detaljno obrazloženje oba prijedloga.</p>

			<p>transparentnosti tijela javne vlasti i problematikom korupcije. Smatramo da je AZOP u dosadašnjem radu kao neovisno tijelo za zaštitu prava na informaciju opravdao svoje postojanje i znatno pridonio provođenju toga prava, ali da osoba koja obavlja funkciju Povjerenika za informiranje / zaštitu osobnih podataka mora imati snažniju saborsku legitimaciju i da mora biti nestranačka osoba, u javnosti prepoznata po svojem zalaganju za građanska i ljudska prava.</p> <p>Ukoliko pak bude prihvaćeno rješenje da AZOP ostane neovisno tijelo za zaštitu prava na pristup informacijama, potrebno je također strukturno izbalansirati njegova dva Odjela (za PPI i za zaštitu osobnih podataka), izmijeniti ime Agencije tako da iz njega bude jasno kako se radi o Neovisnom tijelu za zaštitu prava na pristup informacijama i promijeniti način imenovanja njegova čelnika na način da ga Sabor imenuje kvalificiranom većinom u skladu s gore navedenim kriterijima (iz reda istaknutih nestranačkih ličnosti koje su se bavile zaštitom građanskih i ljudskih prava, problematikom transparentnosti tijela javne vlasti i problematikom korupcije).</p>	
		Članak 18. točka 6.	<p>smatramo da je nužno provoditi test javnog interesa za klasificirane podatke. Moguće je pritom da nadležno žalbeno tijelo prije testa javnog interesa zatraži mišljenje od Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost o procjeni štete koja bi nastala puštanjem informacija u javnost.</p>	Vladi Republike Hrvatske uputit će se i alternativni prijedlog navedene odredbe uz detaljno obrazloženje oba prijedloga.
		Članak 31. stavak 2.	<p>Trajanje javnog savjetovanja potrebno je usuglasiti s drugim propisima, npr. Zakonom o zaštiti okoliša, koji predviđa rok od 30 dana. Dakle, smatramo da je rok od 15 dana, koji je predviđen ovim Nacrtom, prekratak za ozbiljno javno savjetovanje te da bi on trebao iznositi 30 dana</p>	Prihvaća se.

		<p>Članak 55.</p> <p>Stavci 1., 2., 3. i 4.</p>	<p>Kaznene odredbe; Zakon mora sankcionirati tijela javne vlasti i odgovorne osobe u TJV-ima za neizvršavanje svake pojedinačne obaveze koje propisuje ZPPI (čl. 30 – 34). Tu prije svega mislimo na obaveze iz čl. 31. ovoga Nacrta ZPPI-ja, za čije neizvršavanje u Nacrtu nisu predviđene nikakve sankcije. Dosadašnje je iskustvo da tijela javne vlasti često ignoriraju obaveze prethodnog objavljivanja nacrta propisa, čime krše i sadašnji ZPPI (čl. 20. st. 2.) i Kodeks savjetovanja sa zainteresiranom javnošću, a za to kršenje ne snose nikakve sankcije.</p> <p>Stavcima 1. i 2. utvrđena je novčana kazna za onemogućavanje i ograničavanje prava na pristup informacijama za tijelo i odgovornu osobu u tijelu, koja je i do peterostruko manja za fizičku osobu od kazne za osobu koja uništi ili sakrije dokument u namjeri da onemogući ostvarivanje prava na pristup informacijama. To znači da je kod kontroverznih dokumenata fizičkoj (i pravnoj) osobi "isplativije" uništiti dokument nego li ga ne dati javnosti. Zar ne bi kazne za uništavanje i oštećivanje dokumenata trebale biti drastično više?</p>	<p>Kaznene odredbe uskladit će se s odredbama Kaznenog zakona i Prekršajnog zakona.</p> <p>Kaznene odredbe uskladit će se s odredbama Kaznenog zakona i Prekršajnog zakona.</p>
		<p>Članak 56.</p>	<p>Maksimalne predviđene kazne u svim stavcima navedenog članka preniske su da bi bile učinkovite. Npr. max 10.000 kn za neku veću JLS, ako ne dostavi tražene podatke, su poticaj na kršenje zakona u slučajevima kada ne žele otkloniti nezakovitosti. Javnost može jedino prijetnjom visokim kaznama utjecati na poštovanje zakona. U slučaju da sankcije ostanu u predloženim iznosima, zakon neće biti učinkovit.</p>	<p>Kaznene odredbe uskladit će se s odredbama Kaznenog zakona i Prekršajnog zakona.</p>

9.	Zelena akcija, organizacija civilnog društva za zaštitu okoliša i prirode	Načelne primjedbe	<p>Prije svega, želimo naglasiti kako potpuno podržavamo Ministarstvo uprave u donošenju novog Zakona o pravu na pristup informacijama, te smatramo kako osnovni cilj treba biti njegova provedivost kao i jasnoća odredbi koja ne ostavlja mogućnost višestrukog tumačenja istih.</p> <p>Nadalje, želimo istaknuti kako osobito bitnim smatramo da se novim Zakonom predvidi oslobađanje i od sudskih pristojbi, te da se precizira rok za rješavanje postupka pred sudom. Isto tako, izuzetno je bitno da se predvidi i uspostavi jedno uistinu neovisno i dovoljno kapacitirano drugostupanjsko tijelo koje ima ovlasti provoditi pravi test javnog interesa i u koje ima ovlasti provjeriti je li to što je proglašeno tajnom informacijom zaista trebalo biti tajnom ili ne (bilo da su informacije klasificirane prema Zakonu o tajnosti podataka, bilo proglašene tajnim na osnovu drugog propisa). I na kraju, novim je Zakonom bitno maksimalno smanjiti prostor za zlorabu proglašavanja tajnim određenih informacija, u smislu da je potrebno jasno propisati što može, a što ne može biti proglašeno nekom vrstom poslovne tajne.</p>	
		Članak 5. točka 10.	<p>Smatramo kako je sada prilika odrediti koje će biti tijelo za nadzor nad pristupom informacijama i kakve će mu Vlada resurse omogućiti. Također, apsolutni prioritet treba biti osigurati potpunu neovisnost i nepristranost navedenog tijela, te osigurati dovoljan kapacitet za učinkovit rad istog. Ukoliko se zadovolji prethodno navedeni kriterij, svaku od ponuđenih alternativa smatramo prihvatljivom, pa čak smatramo kako je moguće da Povjerenik za informiranje djeluje kao zaseban odjel u sklopu Agencije za zaštitu podataka koja bi tako samo trebala promijeniti naziv u Agencija za zaštitu podataka i prava na pristup informacijama. Mišljenja smo kako bi predloženo iziskivalo manja</p>	<p>Vladi Republike Hrvatske uputit će se i alternativni prijedlog navedene odredbe uz detaljno obrazloženje oba prijedloga.</p>

			financijska sredstva od osnivanja posebne institucije povjerenika za informiranje.	
		Članak 18. stavak 6.	Iznimno bitnim smatramo rješavanje pitanja hoće li se raditi test javnog interesa u žalbenom postupku i za klasificirane podatke ili neće? Alternativa predložena u čl. 18. st. 6. zapravo znači zadržavanje postojećeg stanja, da se ne može raditi test javnog interesa za klasificirane podatke. Dosadašnju praksu smatramo lošim rješenjem, a to pokazuju i svi službeni i kao i <i>shaddow</i> izvještaji o provedbi ZPPI u posljednje dvije godine. Stoga, mišljenja smo kako se svakako treba predvidjeti mogućnost za test javnog interesa i za klasificirane podatke.	Vladi Republike Hrvatske uputit će se i alternativni prijedlog navedene odredbe uz detaljno obrazloženje oba prijedloga.
		Članak 31. stavak 2.	Prema čl. 140 (1) i (3) i čl. 141. Zakona o zaštiti okoliša, sudjelovanje javnosti tijekom izrade propisa predviđeno je u roku od minimalno 30 dana. Tijekom svih tih 30 dana, a ponekad i duže, nacrt predmetnog propisa dostupan je putem internetskih stranica nadležnog ministarstva. Nadalje, dosadašnja praksa je pokazala da se tijela državne uprave gotovo uvijek drže samo minimalnih zakonom propisanih rokova. Mišljenja smo kako 15 dana za javnu raspravu, o često vrlo opsežnim prijedlozima novih propisa, nije razuman rok, odnosno ne omogućava učinkovito savjetovanje, a što bi trebala biti namjera zakonodavca. 30 dana predstavlja razuman rok kao i dosadašnju praksu. Smanjivati vrijeme za javnu raspravu, a koje uključuje proučavanje novih propisa, konzultiranje i pripremu komentara, bio bi velik korak unazad.	Prihvaća se.

		Članak 55.	Stavcima 1. i 2. utvrđena je novčana kazna za onemogućavanje i ograničavanje prava na pristup informacijama za tijelo i odgovornu osobu u tijelu, koja je i do peterostruko manja za fizičku osobu od kazne za osobu koja uništi ili sakrije dokument u namjeri da onemogući ostvarivanje prava na pristup informacijama. Zaključujemo da će kod kontroverznih dokumenata fizičkoj (i pravnoj) osobi biti "isplativije" uništiti dokument nego li ga ne dati javnosti. Smatramo da bi kazne za uništavanje, oštećivanje i sakrivanje dokumenata trebale biti drastično više.	Kaznene odredbe uskladit će se s odredbama Kaznenog zakona i Prekršajnog zakona.
		Članak 56.	Smatramo kako su i ovdje maksimalne predviđene kazne u svim stavcima navedenog članka preniske da bi bile učinkovite. Npr. maksimalno 10.000 kn za neku veću JLS, ako ne dostavi tražene podatke, prema našem mišljenju, poticaj su na dalje kršenje zakona u slučajevima kada ne žele otkloniti nezakovitosti. Smatramo da se jedino "prijetnjom" visokim kaznama može utjecati na poštovanje zakona, te da, slučaju da sankcije ostanu u predloženim iznosima, zakon neće biti učinkovit.	Kaznene odredbe uskladit će se s odredbama Kaznenog zakona i Prekršajnog zakona.
10.	Dijana Čizmadija	Načelne primjedbe	1. Savjetovanje sa zainteresiranom javnošću je provedeno u neskladu sa dobrom EU praksom provedbe javnih savjetovanja – nedostaju pozadinski dokumenti (<i>Background Documents</i>), istraživanja, pokazatelji koji bi mogli pridonijeti boljoj provedbi savjetovanja i uvidu u obrazloženja tijekom predlaganja pojedinih odredbi Nacrta. Jedan od primjerenih pokazatelja za navedeno jesu i alternativne odredbe za Neovisno tijelo koje ne sadržavaju i pokazatelje o mogućoj boljoj uspješnosti u izboru jednog od tijela ili imenovanje povjerenika (pr. iskustva u provedbi sadašnjih zemalja članica EU, dosadašnje javne rasprave o	U odnosu na navedene primjedbe ističe se da je provedeno savjetovanje zainteresiranom javnošću sukladno Kodeksu savjetovanja sa zainteresiranom javnošću u postupcima donošenja zakona, drugih propisa i akata. Prihvaća se kritički osvrt na provedeno savjetovanje sa zainteresiranom javnošću, uz činjenicu da se praksa savjetovanja sa zainteresiranom javnošću tek razvija u skladu s dobrom praksom EU. Iako načelne primjedbe smatramo korisnima, njihov doprinos bio bi veći i svrhovitiji da su dane uz pojedine odredbe Nacrta prijedloga Zakona.

		<p>provedbi ZPPI-a, ili sl.). Nadalje, nisu sadržani niti pokazatelji o odluci predlagatelja Nacrta da se ponovna uporaba javnih informacija u RH Planu usklađivanja sa pravnom stečevinom EU "objavljuje" u jednom pravnom aktu sa pravom pristupa informacijama, a ne u posebnom pravnom dokumentu odnosno Zakonu o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora.</p> <p>2. Nacrt ne sadržava i osnovna načela o Boljem zakonodavstvu (Better Regulation) slijedom kojeg se izražava očekivanje, posebno u području ostvarivanja prava koje je uređeno i Ustavom RH, da su odredbe u cijelosti sastavljene razumljivo, jasno, cjelovito i sa pokazateljima o provedivosti i otvorenoj mogućnosti za kontinuirana poboljšanja. Istovjetna načelna primjedba je sadržana i temeljem nedostatnog vrednovanja mogućnosti bolje provedbe načela Partnerstva za otvorenu vlast koja je u provedbi u RH.</p> <p>3. Nacrt je oblikovan sa obvezom provedbe Plana usklađivanja, ali niti u jednoj odredbi ne sadržava i recentnije smjernice Europske komisije i drugih EU institucija koje su usklađene sa ostvarivanjem ciljeva Digitalne Agende i Europe 2020. Navedeno se posebno odnosi (odnosno bilo bi prihvatljivo da je sadržano i u predmetnom Nacrtu) na nove odluke i strateške dokumente o Open Data i Revision of Re-use of PSI Directive.</p> <p>4. Nacrt Zakona ne "otvara" dodatno mogućnosti za standardizirano objavljivanje otvorenih podataka, informacija i dokumenata tijela javne vlasti, posebno uzimajući u obzir da se niti dosadašnje aktivnosti nacionalne (državne) uprave nisu posvetile "općem prihvaćanju normi" kojima se uređuje priprema, oblikovanje i objava javno dostupnog sadržaja tijela javne vlasti. Moguće odredbe Nacrta su mogle biti i</p>	
--	--	---	--

		<p>usklađene sa načelima Strategije eUprave RH do 2012. – pr. 5. <i>Informacije javno dostupne kroz sustav elektroničke uprave moraju biti strukturirane i isporučene na način koji u potpunosti osigurava jednostavan, razumljiv i slobodan pristup za sve korisnike. Pri tome tijela javne uprave moraju koristiti opće prihvaćene norme bez posebnih zahtjeva prema korisnicima javnih usluga za korištenjem komercijalnih ili na druge načine uvjetovanih programskih rješenja ili tehnoloških platformi.</i></p> <p>5. Nacrtom Zakona se ne uređuje jasno pojmovnik na način da se značenja pr. podatka, informacije, dokumenta, baza podataka, računalno čitljivijivog oblika, elektronička dostava dokumenta i sl. definiraju u skladu sa EU pravnom stečevinom, te HR nazivljem.</p> <p>6. Nacrtom Zakona se ne utvrđuje jasno odredba "o lako pretraživom načinu" posebno uzimajući u obzir da tijela javne vlasti u RH u većem dijelu ne primjenjuju poznate standarde niti su mogući podnositelji zahtjeva upoznati sa "HR" razumijevanjem "lako pretraživog načina".</p> <p>7. Nadalje, "objava na internetskim stranicama" nije usklađena sa izričajem sa pr. Odlukom EC 2011. o ponovnom upotrebi javnih informacija kojom se jasno utvrđuje značenje Portala odnosno <i>Data portala</i>.</p> <p>8. Kaznene odredbe za nepostupanje tijela javne vlasti po odredbama Zakona su u cijelosti neprimjerene i ne posjeduju očekivani "kazneni" učinak, posebno uzimajući u obzir da se ni ovim Zakonom ne uređuju dovoljno učinkoviti protokoli za podnositelje zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informaciji i posebno prava na ponovnu</p>	
--	--	---	--

		<p>uporabu postojeće informacije/ dokumenta koja nastaje u tijelu javne vlasti.</p> <p>9. Nacrtom ovog Zakona nije vidljivo niti da li će kriteriji za ostvarivanje tijela javnih vlasti biti usklađeni sa recentnijim EU pristupom o najmanjim mogućim troškovima (<i>the marginal costs as a rule</i>) ili sa pristupom koji je bio u provedbi pojedinih zemalja članica tijekom dosadašnje primjene Direktive u okviru nacionalnog zakonodavstva.</p> <p>10. Središnja načelna primjedba nacrtu Zakona je usmjerena na nedostatnu provedivost ostvarivanja nove ekonomske i financijske vrijednosti koja bi mogla uslijediti dostupnošću javnih informacija i posebno ponovnom uporabom informacija tijela javnih vlasti, odnosno neprovedbom najave Ministarstva uprave koja je objavljena u ožujku ove godine i procijenjenoj vrijednosti informacijske imovine od 16 mlrd kuna. Recentniji pokazatelji Europske komisije jasno upućuju da je informacija vrijednost koja uspostavlja temelje za razvoj gospodarstva utemeljenog na znanju i inovacijama. Nacrtom Zakona nisu sadržane odredbe koje će omogućiti pravnim i fizičkim tijelima jednostavnu i ponovljenu uporebu informacija niti su javno dostupna istraživanja koja jasno upućuju da i u RH postoji otvorena mogućnost za novo financijsko vrednovanje informacijske imovine i na lokalnoj i na regionalnoj i na nacionalnoj razini.</p>	
	Članak 59.	U Članku 58. Nacrta se navodi sljedeće: Tijela javne vlasti osigurati će organizacijske, materijalne, tehničke i druge uvjete za provođenje odredbi ovog Zakona, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona. Uzimajući u obzir da "osiguravanje uvjeta" za provođenje odredbi nije u cijelosti ostvarivo sa rokovima koji su sadržani Nacrtom u Članku 59. predlaže se izmjena i	Prihvaća se.

			<p>usklađivanje vremenskih okvira obveza pojedinih tijela, posebno Ministarstva uprave i Neovisnog tijela.</p> <p>Nadalje upućuje se i prijedlog značajnog smanjivanja ukupnog trajanja rokova za početak primjene novog Zakona, posebno uzimajući u obzir potrebu uspješnog usklađivanja zakonodavstva i otvaranja mogućnosti daljnjeg razvoja informatičkog društva i upravljanja informacijskom imovinom – "<i>Digital Agenda: Turning government data into gold</i>"</p> <p>http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/11/1524</p>	
--	--	--	--	--

